

פרשת וארא

וּנְלָאוּ מִצְרַיִם לְשִׁתּוֹת מַיִם מִן הַיָּאֵר.. וְהָיָה דָם בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם וּבְעַצְמֵי וּבְאֲבָנִים. שמות ז, יח-יט.

וכי בארץ היה הדם, והרי לא היה אלא במים?

אלא היו המים לדם, והיו המצרים שותים אותו ואומרים: דם זה שאנו שותים על שום מה? על שום שהשלכנו בני ישראל לים, ואין זה אלא דמם. ועל שום שהעבדנו לישראל בכל הארץ בעצים ובאבנים, ואין זה אלא דמם, שנאמר 'בְּחֹמֶר וּבְלִבָּנִים וּבְכָל עֲבֹדָה בַּשָּׂדֶה'. (שמות א, יד).

קמו אמרו לפרעה אין אנו יכולים לשעבד להם לישראל, שנאמר 'וּנְלָאוּ מִצְרַיִם'.

מכת הדם כמעוררת את התשובה והחרטה אצל בני מצרים.

(מתוך ספר מדרשיו של רונן אחיטוב – "צוהר תעשה לתיבה")

שיעור פרשת שבוע- שרה עברון

י מ י ה ח ו ל		שבת פרשת וארא	
05:45←05:47	זמן תפילין / טלית	16:45	הדלקת נרות
06:00	שחרית א'	16:55	מנחה 14:00
06:45	שחרית ב' (בביה"כ)	-	שיעור הלכה אקטואלית
08:00	שחרית ג' (בביה"ס, ימים א-ה)	06:45	שחרית א'
09:16←09:17	סוף זמן ק"ש	08:30	שחרית ב'
16:55	מנחה וערבית	08:00	שחרית ע"מ
17:11←17:05	שקיעה	16:35	מנחה 12:30, 13:30
20:10	ערבית	14:00	מנחה (בבית שנון)
21:00	ערבית (בשקד ג')	16:00	מנחה ע"מ
		17:41	צאת השבת

שבת
שלום

לפתאודד בהלחה, עם הכיפון..

בפרשה הקודמת (שמות), הקב"ה התגלה למשה, הציג בפניו את הרקע ההיסטורי לרעיון השליחות שעליו לבצע והנחה אותו בדיוק כיצד לפעול. משה, גילה ספקנות בסיכויים להצלחת המשימה, הן בהיבט האישי: "לא איש דברים אנכי.. (ד', י'), והן בהיבט הציבורי: "ויען משה ויאמר והן לא יאמינו לי ולא ישמעו בקלי.. (ד' א').

דברי ה'עידוד' שהוא מקבל מהקב"ה הם – להנמיך ציפיות. ממילא פרעה יחזק את סירובו ובוודאי שלא ישמע לו: "ואני אחזק את לבו ולא ישלח את העם.. (ד' כ"א).

פרשתנו מתחילה בתיאור מפגש בין ה' למשה, כמעט זהה למתואר בפרשה הקודמת:

התגלות וסקירה של הרקע היסטורי: "וידבר ה' אל משה ויאמר אליו אני ה' וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב.. וגם הקמתי את בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען.. (ו' ב-ד').

הצגת רעיון השליחות: "וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואזכר את בריתי.."

הספקנות שמעלה משה בסיכויים להצלחת המשימה: "וידבר משה לפני ה' לאמר הן בני ישראל לא שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה ואני ערל שפתיים" (י"א).

שוב אותם דברי ה'עידוד' שמעלה הקב"ה להנמכת הציפיות: "ואני אקשה את לב פרעה.. ולא ישמע אלכם פרעה.. (י' ג-ד').

אבל... השינוי הגדול הוא דווקא בתגובת משה לכישלון שנחל בשליחותו אל פרעה.

במפגש הראשון, משה התקשה להתמודד עם הכישלון, למרות שהיה צפוי, כחלק מהתכנית המקורית: "וישב משה אל ה' ויאמר ה' למה הרעתה לעם הזה למה זה שאלתני ומאז באתי אל פרעה לדבר בשםך הרע לעם הזה והצל לא הצלת את עמך" (ה' כ"ב).

ואילו בפעם השנייה, משה דבק במשימה, למרות הספקות והכישלון שבדרך: "ויעש משה ואהרן כאשר צוה ה' אתם פן עשו.. (ז' ו'). הפעם, החולשה אינה משתלטת עליו והוא אינו מביע כל הסתייגות.

שני המקרים כמעט זהים, אולם ההבדל העקרוני ביניהם הוא באופן הסקת המסקנות על ידי משה. בפעם הראשונה, משה תולה את הכישלון בעיקר בעצמו: "למה זה שלחתני.. ומסיק מכך שעליו לחדול מהמשימה לאלתר.

בפרשתנו, משה 'עולה קומה' ומפנים שהכישלון הצפוי הוא רק צעד קטן בדרך למטרה. בפעם השנייה, ה'מנהיג שבדרך' כבר מחושל, מתורגל, ואינו מפחד מדרך ארוכה.

יורם קיפמן

לריקי זיו, אתך באבלך על פטירת אמך

שמחה חזן ז"ל

קיבוץ סעד

חודש שבט

"אלה אזכרה.."

(תשס"ט)	ז' שבט- יום פטירתו של חברנו מנחם אפלבוים ז"ל
(תשנ"ד)	י"ז שבט- יום פטירתה של חברתנו יסכה לנדאו ז"ל
(תשפ"ב)	י"ח בשבט – יום השנה לפטירתה של חברתנו דליה כוכבי ז"ל
(תשס"ז)	י"ט שבט- יום פטירתו של חברנו אברהמי רוזנמן ז"ל
(תשס"ח)	כ' שבט – יום פטירתו של חברנו אבא נוריק ז"ל
(תשמ"ז)	כ"א שבט- יום פטירתו של חברנו מרדכי גולדפדן (גרט) ז"ל
(תשס"ט)	כ"א שבט- יום פטירתו של חברנו יעקב קיני (קבוס) ז"ל
(תשע"א)	כ"ח שבט – יום פטירתו של חברנו שלמה אש ז"ל
(תשע"ט)	כ"ט בשבט – יום פטירתה של חברתנו אינס אריאל ז"ל
(תשנ"ו)	ל' שבט- יום פטירתו של חברנו נחמן צור ז"ל

קרן אור

מתוך הקדרות הכבדה שירדה עלינו, זהרה קרן אור היישר ללבבות:

ההשתתפות באבלנו, החברות, התמיכה וגם סיפורים ואנקדוטות שלא הכרנו, מפגשים אקראיים ואמירות שנונות, שהיו עבורנו מעין דרישת שלום טריה...

ועל כל זאת – התודה והברכה,

דליה דן והילדים

שבת מברכים

שבת מברכים – ר"ח שבט, יהיה ביום שני. המולד יהיה בליל ראשון (מוצ"ש), שעה 56: 23, ו 10 חלקים.

אין אומרים אב הרחמים.

(לוח לארץ ישראל הרב טוקצינסקי)

דברית עשאה עוסי האזכרת יום השנה לאביה - חייט יקותיאל ז"ל

כי האדם עץ השדה

כי האדם עץ השדה

כמו האדם גם העץ צומח

כמו העץ האדם נגדע

כך כתב נתן זך בשירו "עץ השדה". דימוי האדם לעץ השדה, כלומר עץ מאכל, קיבל את השראתו מן הפסוק בספר דברים: "כי תצור אל עיר ימים רבים להלחם עליה לתפשעה לא תשחית את עצה לנדח עליו גרזן כי מפנו תאכל ואתו לא תכרת, כי האדם עץ השדה לבא מפניך במצור?" (כ', י"ט)

מקובל לפרש את הפסוק כשאלה רטורית: וכי עץ המאכל הוא אדם – שאתה נלחם בו בעת מצור ומונע ממנו לעשות פרי? הרי עץ הפרי מביא לך תועלת ואל לך להשמידו. מן הפסוק עולה אפוא שהעץ אינו דומה לאדם.

ואולם היום המשפט "כי האדם עץ השדה" מתפרש לא כשאלה אלא כהצהרה, ומשמעה הפוך: האדם דומה לעץ השדה, וכך מובן המשפט גם בשירו של זך: גם האדם וגם העץ צומחים, וכמו העץ גם האדם נגדע. ואפשר להרחיב ולומר: כמו העץ גם האדם נטוע וגם הוא עושה זרעים ופירות. (מאת רות אלמגור-רמון ונורית אלרואי, שודר בפניה "רגע של עברית" בקול ישראל)

החלטנו לרשום את המשפט "כי האדם עץ השדה" על קברו של אבא, שהיה מחובר בכל נפשו וגופו לאדמה שלנו, ביתנו קיבוצנו בפרט ובכלל של כל ארץ ישראל באהבה גדולה! את הזרעים והפירות של אבא אפשר להריח, לטעום, להתפעל מאיכות והיופי שלהם. וגם אנחנו, הילדים, חלק מהפירות של אבא ושל אימא שלנו, שממשיכים את יצירתו, זורעים ונוטעים וממשיכים את מפעל חייו.

שנה כבר עברה ואני מרגישה את הנוכחות של אבא בכל מקום שאני. לומדת ללכת בדרכים חדשות ומאתגרות יחד איתו ובעזרתו. אבא אהוב שלי, מתגעגעת ואוהבת אותך כל יום קצת יותר!

ביטוח מוצרי חשמל באופן אוטומטי באותה המתכונת ובאותם התנאים שהיו קיימים בשנה הקודמת -

לציבור החברים שלום,

ביטוח מוצרי חשמל ממשך באופן אוטומטי באותה המתכונת ובאותם התנאים שהיו קיימים בשנה הקודמת -
2022.

שינויים/עדכוניים/בירורים לשנה הנוכחית - 2023, יש לבצע מול בניה או אשר רוונה עד לסוף ינואר.

כניה ואכר

אלפים הדפדופים – פרשת וארא

לפני שנשאל את השאלות נחלק לכל המשתתפים ספרי תנ"ך. השאלות כולן יוצאות מפרשת השבוע ויוצרות חיבורים עם מקומות אחרים בתנ"ך. מה שצריך הוא להקשיב, לדפדף, לענות ולעמוד על הקשר בין שני המקורות. המוצאים משמעות מעניינת לחיבורים מוזמנים לשתף אותי.

1. שתיים נקראות בתורה 'מורשה'. האחת בפרשת השבוע (פרק ו) והשניה בפרשת 'וזאת הברכה' (דברים לג). מי הן?
2. מיהם השניים בפרשה שימי חייהם היו **137 שנים** (פרק ו)? מי בספר בראשית (פרק כה) חי מספר שנים זהה? מה הקשר המשפחתי בין השניים בפרשה?
3. בפרשה הוא שם של איש משבט לוי (פרק ו) בפרשת קורח (במדבר יח) הוא תוצר הזית.
4. המטה של משה והמטה של אהרן משנים צורה. למה הופך **מטה משה** (שמות ד)? למה הופך **מטה אהרן** (שמות ז)?
5. האם גם לארמון פרעה נכנסו **הצפרדעים**? הוכיחו מהפרשה (פרק ז) ומספר תהילים (פרק קה פסוק ל).
6. מה היה במכת הערוב? נסו להבין על פי ספר תהילים (פרק עח פסוק מה).
7. מה נחשב ל"תועבת מצרים" בפרשה (שמות ח) ובפרשת ויגש (בראשית מו)?
8. מה **פורח** בפרשה ואינו צומח (שמות ט)? מה **פורח** בפרשת קורח למרות שכבר אינו צומח (במדבר יז)?
9. מהן שתי המכות שהתורה מגדירה אותן "כְּבֹד מְאֹד" (שמות ט, שמות י)?
10. בשני אירועים בחומש שמות מביא הקב"ה **קולות**. הראשון בפרשה (שמות ט) והשני בפרשת יתרו (שמות ט). מהם האירועים?

"יהללך לזר, ולא פיק"

בצוק העתים, אוכלוסיית המטפלים והמטפלות, בקיבוצנו הולכת ומתרחבת. נדמה לי, שהתופעה הנרקמת לנגד עינינו, נראית לנו כה מובנת מאליה, עד כי אנו מעט שוכחים, להכיר להם תודה.

בליל שבת, יצאתי מבית הכנסת דקה לפני שסיימו לשיר "אדון עולם". על הספסל שבין בית הכנסת לצריף עמידר, ישבה לה חברת המטפלים והמטפלות, ואני חייב לציין שהיה זה מראה משובב נפש.

חשבתי לעצמי עד כמה אנו בעלי חוב לחבורה הנפלאה הזאת. ברשותכם אני מדלג על שמות, כי כולם אהובים, כולם ברורים – וכולם עושים באהבה רבה, את עבודתם החשובה.

אז חברים וחברות יקרים ויקרות. שאו ברכה ותודה מעומק הלב.

ומי שאמר והיה עולם, יצליח דרככם ודרכנו.

ונזכה לבריאות טובה ונחת רוח כולנו יחד.

תודה.

ג'תשס"ג
חודש בריאת
תשס"ג
ל

שיר הלל לצוות המרפאה

למי תודה ראויה ונאה?
לנשות החמד, צוות המרפאה:
לדוקטור שי, הרופאה היסודית
לאחיות היקרות אסתר ודורית
ולחווה ועדינה המזכירות- לשירותינו תמיד.

חמש נשים, כמו חמש מלאכיות
על בריאותנו שוקדות וטורחות,
בכל גיל ובכל מצב צבירה
תמיד יגישו טיפול ועזרה.

לנשים הרות, לתינוקת שזה עתה נולדה
לילדינו שנפצעו בחשחק, או לפועל בשעת
העבודה

לצעיר או ותיק, לגדולים וקטנים
ותמיד ברצון ובסבר פנים.
מרגיעות כל חולה, וגם בני משפחה,
בסבלנות אין קץ מעלות ארוכה,
תמיד נכונות לכל קריאה
יש על מי לסמוך
ויש מי שיתמוך.

וגם מזכירותינו המסורות
המסייעות לסדר תורים ובדיקות
מטפלות בחשבונות, מתאמות הסעות,
ובכל סיבוך אותנו מרגיעות.
ואפילו בזמן הקורונה - עת צרה לעולם-
לא הרגשנו לבד בזכות הצוות המדופלם!

אז מה נאמר ומה נדבר?
עם מרפאה שכזו- מי צריך יותר?
נודה לאל על הזכות הגדולה
ונשלח מכל לב ברכה ותפילה:
שהאל בשמים ישמור גם אתכן
הנושאות בעול בחסד ובחן
וישלח לכן בריאות, כוחות ושמחה
וכמה שיותר שלווה ומנוחה...

מקרב-לב שאו תודה וברכה
מכל חברי הקהילה בהערכה!

הכר את החפך, מלווית קצת אחרת..

קבלו את חברנו – דוד לנדאו

מתי והיכן נולדת?

לפני כמעט 35 שנים, ב"קריית המלאכים" היא לוס אנג'לס (LA) השוכנת על חופה המערבי של ארצות הברית במדינת קליפורניה.

גדלתי בבית ציוני דתי ולמדתי בבית ספר אורתודוקסי, אבל השתייכנו גם לקהילה הקונסרבטיבית (מסורתית), שבה ההשתתפות בתפילות ובקריאה בתורה הייתה פתוחה לנשים וגברים כאחד ולא הייתה הפרדה בין המינים בזמן התפילה. למעשה, הייתי הנציג של ההשקפה הליברלית והפתוחה בקרב החברים בבית הספר והשמרנית יותר, בקבוצת החברים בתנועת הנוער ומחנה הקיץ.

ספר על זיכרונות ילדות

אבא שלי לא גדל בבית דובר עברית אך למד עברית בגיל צעיר וראה חשיבות שגם אנחנו, הילדים נלמד. אני זוכר איך בגיל ארבע בערך, הייתי יושב על הספה עם אבא שלי והוא היה מקריא לי סיפורים בעברית – אחד האהובים עליו ועלי היה "אבא עושה בושות" מאת מאיר שלו. אני זוכר איך הוא לימד אותי לקרוא בעברית מאותו ספר לימוד ישן שממנו גם הוא למד לקרוא בעברית.

אני זוכר כיצד בכל קיץ, מגיל 12 לערך, הייתי עוזב את הבית לחודש ונוסע מהבית למחנה "רמה" בקליפורניה. חודש שבו חייתי עם חברים ומדריכים, ללא הורים. מרחב קהילתי, יהודי וציוני, מלא בפעילויות תרבות וטיולים, ובעיקר ייצרנו חברויות וזיכרונות לכל החיים. אולי כך, הייתי מדמיין, בערך, את הקיבוץ של פעם..

בתחילת שנות ה-2000, הייתי רואה במהדורות החדשות בטלוויזיה וקורא בעיתונים בלוס אנג'לס על המצב הקשה בארץ, גם בתקופת ההתנתקות ומלחמת לבנון השנייה. למרות המרחק הגיאוגרפי, ועל אף שעד אז טרם ביקרתי בישראל, הכל הרגיש לי קרוב ואישי. כבר אז הבנתי שאני לא רוצה לראות ולשמוע על מה שקורה בישראל מרחוק, אלא להיות כאן ולקחת חלק בבנייה ועיצובה של המדינה היהודית בארץ ישראל.

ספר, איך הגעת לסעד ומתי?

אחרי התיכון הגעתי לארץ בתכנית "נתיב", המכונה USY, ולמי שלא מכיר, או כבר הספיק לשכוח, פעם היו מגיעים לסעד מידי שנה קבוצה של אמריקאים לשלושה חודשים ועובדים וחיים כאן בקהילה. לקראת סוף התכנית בשנת 2007, שמזמן כבר גמלה בליבי ההחלטה לעלות לארץ לאחר התכנית, ולא ללמוד קודם באוניברסיטה בארה"ב, נפגשתי עם מנהלת הקהילה (כתוארה דאז) שרה עברון, יחד עם מי שהייתה אחראית על חיילים בודדים, רותי שליון, וסיפרתי להן על התכנית שלי לעלות ולהתגייס כחייל בודד ושאני מחפש מקום לגור בו שיהיה לי לבית חם ולקהילה. כמה חודשים לאחר המפגש, באוקטובר 2007, יומיים לאחר שמחת תורה, רותי המתינה לי מחוץ לנתב"ג עם רכב מהקיבוץ שהביא אותי לביתי החדש – חדר בקומה שנייה בבית גיורא – ולמשפחה המארחת, משפחת שלומי המופלאה. בסעד מצאתי משפחות חמות שפתחו עבורי את הבית ואת הלב. מצאתי צעירים איכותיים שהצעידו אותי בצעדי הראשונים בישראליות בכלל, ובעבודה בהשקיה בפרט, והכי חשוב – מצאתי את שאהבה נפשי. הקליטה שלי בארץ הייתה בסעד, והמקום הפך מהר מאוד לביתי הרחק מבית מולדתי. לא סתם הייתי צוחק שאני החייל הבודד הכי לא בודד.

מה התחביבים שלך? לטייל בארץ, לגלות מקומות חדשים וללמוד על תרבויות שונות.

מה גורם לך נחת? לילה של שינה רצופה....כל גיל והסיבות שלו ☺

מה המוטו שלך בחיים? החיים הם לא שחור/לבן, ואין יציבות בקצוות. לשאוף למצוא את האיזון.

למה אתה הכי מתגעגע? חופש בימי ראשון, ואוכמניות ופטל שחור גדולות טריות וטעימות.

מה היית רוצה לקדם בסעד ומה אתה מאחל לה?

אני מקפיד בכל שנה לציין את "חג ההודיה" האמריקאי (thanksgiving, בלעז) בהכנת הודו שלם (יש שסוברים שזה כנגד 'הלל שלם', ראו שם שם בירושלמי) ושאר האוכל המסורתי המוגש בסעודה בחיק המשפחה. השנה פנו אליי כמה חברים שהביעו עניין להצטרף למשפחות החוגגות באופן מסורתי בקיבוץ, ולטעום מהחווייה.

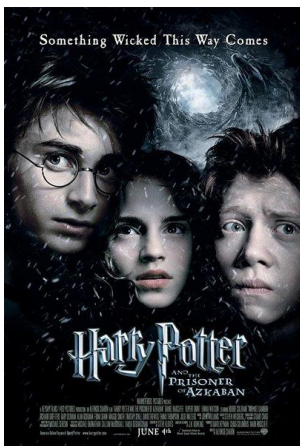
אז בשנה הבאה, הייתי רוצה לקדם ארוחה משותפת ל"חג ההודיה" ברוב עם, ולחבר את המשפחות שחוגגות בדרך כלל יחד עם אלו שמעוניינות להצטרף.

סעודה זו, תשמש כהזדמנות לאחל לקיבוץ שתמיד יהיה לנו כאן על מה להודות! "הודו לה' כי טוב".

ריאיון: יורם קימלמן

פינת הטריילר / יאיר הלפרין ופרקאי אפרתי

נסו למצוא קשר בין השאלות לפרשת "וארא", תשובות במהופך למטה

1. איזו תנועת מחאה הקימה נדיה מטר בעקבות החתימה על הסכמי אוסלו?
2. מי כתב את הספר הכינה נחמה?
3. כמה דם בקירוב נלקח במהלך תרומת דם בישראל?
4. בסדרת ספרי הארי פוטר, מיהו האסיר מאזקבאן?
5. איזה חפץ משיב הצפרדע לנסיכה בסיפור "הנסיך הצפרדעי"?
6. מי משמש כשר בלי תיק במשרד הרווחה בממשלה הנוכחית?
7. על אילו אבנים נכתב "יש אנשים עם לב של אבן, יש אבנים עם לב אדם"?
8. איך נקרא מלך אנגליה הנוכחי, בנה של אליזבת השנייה?
9. מלבד בעל החיים, מה עוד מכונה "בואש"?
10. מה החומר המרכיב את הסליל המפיק אור בתוך נורת להט?

אגדת פונוס: היכן נמצא חדר הדווקים (שכבר אינו פזיף)?

האגדה אף לא נזכרת (אם כי היא נזכרת בסיפורים אחרים) ולכן לא נכללה בפרק זה: **האגדה אף לא נזכרת בפרק זה**

האגדה אף לא נזכרת בפרק זה: **האגדה אף לא נזכרת בפרק זה**

אלף טוב, אנחנו בני 13 / קובי אפרהם

זה הזמן לסיכום ביניים של 13 שנה בקיבוץ, מסע חדש שהתחיל אז וממשיך עד היום. אז ככה, הגענו על יונדאי 5, סליחה מאזדה 5 ונזרקנו ממנה היישר אל בית צמוד קרקע של 173 מ"ר. מסביב שממה, רק חול ובוץ, אין שבילים, אין עצים, אין ציפורים רק ריח פגרי התרנגולות בתחתית כלונסאות הבית הם עדות למקום שהיה. מרד לא עזר להן פה...

ברגע שהחלטנו שהגיע הזמן לעזוב את הקן בו אני גדלתי (מושב בטחה), עלו מספר אפשרויות באוויר. ואז, כמו מתנה משמיים, פרויקט "שכונת שקד" שהיה בחיתוליו נשמע הפתרון הטוב ביותר בשבילנו כזוג צעיר שחיפש בית קבע. לימים הסתבר שלבנות בית היה הרבה יותר קל מלהיכנס ללב הקיבוץ, להבין ולהכיר את הנפשות הפועלות, להבין ולהכיר איך זה לחיות בקיבוץ במובן הכי עמוק של המילה. מורכבות לא חסרה פה ועד היום היא מאתגרת. הגענו קצת לפני סוף 2009, רגע לפני שהקיבוץ שינה את פניו ועבר להפרטה, בקיצור - חגיגה. אבל אין תלונות, אחת ההחלטות הטובות ביותר שעשינו בחיינו! אני זוכר שכשהגענו לסעד יצאה חוברת שסיפרה על כל המשפחות החדשות, רינת סיפרה שהיא מרגישה שחזרה הביתה, ואני אמרתי לעצמי בלב שגם אני מקווה להרגיש כמוה יום אחד, ומה אני אגיד? אני מרגיש שהיום הזה הגיע. לא גדלתי פה והכל היה זר לי וקשוח, אבל תודה לאל כולנו מאושרים פה - כל המשפחה. יש לנו הרבה על מה להודות לכל מי שבנה את הקיבוץ מראשיתו ועד היום ואנחנו מקוויים שגם אנחנו באופן הדדי עושים טוב לקיבוץ.

אבל רגע, זה לא הזמן לסיכום ועדיין לא סיימתי להגיד את מה שרציתי. העוגן הראשוני שלנו התחיל חודשיים וקצת אחרי שהגענו. גלעד בא לעולם. שחור תלתלים ונבון ועם המון אנרגיות. כשנולד, חווייתי לראשונה את הקיבוציות, כשעטפו אותנו בארוחות שזרמו לביתנו בשפע, איחולים מאירי פנים בשבילים ועל כך הכרנו תודה בעלון שאותו אתם קוראים. משם פנתה אליי אפרת פראווי (שהייתה אז העורכת) בהצעה למדור חדש של "הורים וילדים" ויחד איתה סיפרתי קצת על החוויות של להיות הורה. ובלי עין הרע גלעד סיפק הרבה חומרים ומעללים למדור, מהרגע שהכנסנו אותו בשמחה לבית התינוקות ועד הפרידה מהתלתלים שלו וכן הלאה לעבר כיתה א'.. ומשם לעוד חוויות שחלקן לא סופרו. סיפרתי בלי חשבון, הנחתי שאת השטויות שלי הוא לא יקרא כי הוא עדיין תינוק וגם כשיגדל הוא לא יקרא וברוך השם צדקתי. בכלל, הדור הזה ובפרט גלעד מחוברים כבמכונת אקמו למדיה החברתית. שם הכל מהיר וקצר ובקצב שהם אוהבים.

אחרי הפסקה ארוכה בדיווחי מעלליו של גלעד פה מעל דפי העלון, זה הזמן לסכם שהילד כבר הפך לנער והשבת הוא חוגג בר מצווה. ברשותכם, אנסה בקצרה להחיות את המדור לרגל בר המצווה. אספר בקצרה תעלול אחד מיוחד ומקווה ששרדתם אותי עד לכאן. אז ככה, ערב שבת אחד שהילד היה בן 6 או 7, רגע לפני חצות, הילד מגיע אלינו למיטה כשהוא סובל מכאבי בטן חזקים. מחזיק בבטן ונאנח, מידי פעם חוזר לישון ושוב נאנח מכאבים עזים וחוזר חלילה. לא הייתה ברירה אלא לנסוע למיון. בעודי מכניס אותו לאוטו הוא מתעורר ובדאגה ואומר "רגע אבא, שבת!" אמרתי לו "אתה צודק חמוד, אבל אין ברירה, מדובר בפיקוח נפש". במיון הוא עובר דרך האחות בקבלה ומשם לרופא סטאז'ר שקובעים שהוא חייב להיכנס מהר לניתוח אפנדיציטי, כל הסימנים היו על השולחן, ומהמיון הפנו אותנו למחלקה כירורגית. שם, תחת תאורת ניאון, חיכה לנו רופא עם מבטא רוסי כבד שהחליט לערוך בדיקות נוספות, רק לוודא שהילד אכן זקוק לניתוח... הוא ניגש אליו, תוך שהוא מפשיל את שרוולי החולצה שלו, נוגע לו בבטן ומסתכל עלינו ואומר.. "טוב, אין ברירה אלא.."

מרגיש לי שאני דרמתי מדי, ואני מציע שאם אתם רוצים לשמוע איך הסיפור הזה נגמר, תצטרכו להגיע בשעה 11:00 לקידוש בחדר אוכל. ולא, אני לא עונה למי שישאל אותי בשבילים.

הלמנה לקידוש

הציבור מוזמן לקידוש והרמת כוסית לרגל בר המצווה של גלעד

השבת פרשת "ווארא", בשעה 11:00, בלובי של חדר האוכל

נשמח בבואכם,

משפחת אברהם

לאצד אברהם - ברכות לבר המצווה

לרנית וקובי, לצרבה ומה בן-צמי ולכל המשפחה המורחבת

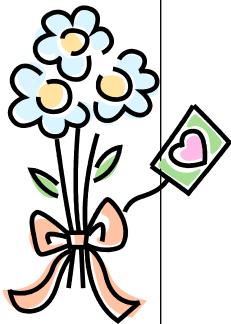
איחולים לשמחות ולנחת!

לנה אנדסמן

ברכות לרגל השחרור מצה"ל (בקצינת ת"ש בבסיס סיירים)

עלי והצליחי ויהי ה' עמך!

ליות חומ"ש וקהילת סעד

למלכה אש ולכל המשפחה, מלף טוב להולדת הנין

נכד ליצף ויוסי שורף, בן לחן ודודו כהן

איחולים לשמחות ולנחת!

משתתפה על מנת לקהילה

1190 פרא

קהילה יקרה,

שנת 2023 החלה ואנו עומדים לפני אישור תקציב האגודה הקהילתית ותקציב הקיבוץ (קהילה). בשבועות האחרונים נפגשה ההנהלה הקהילתית אחת לשבוע על מנת ללמוד את התקציב ולעדכנו בהתאם לערכים, לצרכים ולמטרות ההנהלה. התקציב הינו כלי הניהול והתכנון המרכזי שלנו והוא מהווה את הביטוי הכספי של יעדי תכנית העבודה של הענפים השונים. אתגרים רבים עומדים לפנינו לקראת שנת התקציב 2023, אנו פועלים להתייעלות ושיפור מתמיד של השירותים הניתנים לקהילה ושואפים לצמיחה קהילתית תוך העמקת הערבות ההדדית הקהילתית וחיזוק החוסן הקהילתי.

ביום שלישי, 24.1.23, ב' שבט תשפ"ג, תתקיים אסיפת האגודה הקהילתית בה נציג את סיכום שנת 2022 ותוכנית לשנת 2023 לאגודה הקהילתית.

חוברת עם עיקרי התכנית לשנת 2023 תחולק בתאי הדואר לקראת האספה.

שבת שלום וברכה,

עון

אימוני כוח

השקעה לטווח ארוך

הרצאה על הדרכים היעילות להתאמן
כך שתרגישו בריאים וחיוניים היום
ובעוד עשרות שנים קדימה.

20:30
כ"ח טבת 21.01
סוצ"ש

סועדון לחבר

מרצה - רונן זינר
בעל ניסיון רב באימון אוכלוסיה כללית וספורטאים.
מאמן ויזם בתחום הכושר והתנועה.
מעביר קורסים והשתלמויות למאמנים
במכללת SPORTS4ALL